

[Poul Hartling.]

uden at det accepteres af dem begge. Og dertil siger hr. Aksel Larsen: det er der vel ikke noget galt i? Nej, det må de jo selv om; men så er det bare ikke rigtigt, at der er åbent og ubundet osv. samarbejde. Hr. Aksel siger også: det er nu vor opfattelse. Men det er jo en ret afgørende opfattelse for eksistensen af regeringen.

Det andet punkt, jeg gerne ville vende tilbage til med en kort bemærkning, gælder dette udmærkede blad, som statsministeren sagde, og som han takkede for reklamen for. Derom udtalte finansministeren, at jeg skulle lade være med at presse andet ud af det end det, regeringen mener, og jeg forstod, at det var lidt grimt af mig, at jeg ville prøve på at lægge noget andet ind i det. Det vil jeg ikke. Jeg har ikke noget ønske om at fortolke ordene. Jeg troede, at „aldrig“ betød aldrig; jeg forstår nu, at man aldrig skal sige aldrig. Statsministeren må godt sige det, men så skal det forstås på to forskellige måder. Det har to betydninger, siger finansministeren, og her har det ikke tidsbetydning.

Nu er det somme tider lidt svært at følge den højtærede finansminister i hans oratoriske udfoldelser, men jeg forstod det nu sådan, at finansministeren ikke ville underskrive statsministerens ord i det omtalte blad. Jeg tror, folk interesserer sig for dette spørgsmål. Jeg konstaterede før, at finansministeren underskrev, hvad statsministeren sagde. Det må jeg nu forstå at jeg har taget fejl i, og jeg må konstatere, at finansministeren ikke vil stå bag, hvad der står her i bladet. Jeg har ikke noget ønske om at lægge noget ind i det. Jeg vil bare læse, som der står, at for fremtiden beskattes en indtægtsstigning aldrig med mere end 40-50 pct., hvor man i dag er oppe på 80-90 pct. Det er et blad, der er udgivet med hr. Niels Matthiasen som ansvarshavende redaktør, og det er en udtalelse af statsministeren. Men det kan ikke holde, siger finansministeren. Jeg siger tak for den oplysning; når nu folk får bladet ude omkring, er det da rart for dem at vide.

Økonomiministerens og ministerens for europæiske markedsanliggender (Ivar Nørgaard): Blot to ord til hr. Guldborg. Jeg tror, at hr. Guldborgs fortolkning af kommissionsbe-

tænkningen er lidt for optimistisk; men nu vil den komme til at foreligge i dansk oversættelse, så snart den bliver frigivet fra kommissionen, og så vil det vise sig, om det kan fortolkes lidt blidere, end jeg har gjort det, eller om det desværre nok er rigtigt, som jeg sagde i formiddags. Under alle omstændigheder vil vi selvfølgelig forsøge på at få gjort de danske synspunkter gældende og få dem til at virke, uanset om jeg skulle have ret i, at kommissionen på forhånd afviser dem.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg tror ligesom hr. Poul Hartling, at folk interesserer sig en hel del for dette; men jeg tror, at folk er interesseret i realiteterne, og realiteterne er, at man, når mit forslag til udskrivningslov bliver fremlagt, vil se, at de skattesatser, der i dag er 80-90 pct. kommer ned på det, som statsministeren har sagt i den pågældende artikel.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Finansministeren har engang i sommerens løb belært os andre om, at det er udskrivningsprocenterne, der i fremtiden er afgørende. Nu siger finansministeren, at den skala, han kommer med, vil vise det. Men hvordan bliver udskrivningsprocenten? Når statsministeren i sin artikel skriver „aldrig over 40-50 pct.“, betyder det så, at udskrivningsprocenten i forhold til skalaen aldrig vil blive så meget over 100, at man kan komme over de 50 pct. — aldrig, ikke i den forstand, som finansministeren siger aldrig skal tages, men i ordets egentlige forstand?

Jeg vil også gerne sige til finansministeren, nu da jeg er ved ham, at jeg ikke forstår hans regnestykke om, at i kraft af momsens kunne man give en direkte skattelettelse på 950 mill. kr., når man inkluderer persontilskuddene, og da man samtidig kunne nedsætte overskuddet med 700 mill. kr., gav man faktisk en nedsættelse på 1.500-1.600 mill. kr. Det er det regnestykke, vi ikke forstår, for havde man ikke givet de første 950 mill. kr., havde man jo haft overskuddet. Nu ryster finansministeren på hovedet. Samtidig siger han jo, at der er noget i vejen med vore skolekulturer — jeg hørte, at det var noget med 3.-4. skoleklassetrin, vi stod på. Men se,